Bona Pasqua

Butlletí de
Salesians Cooperadors

Inspectoria Mare de Déu de la Mercè

Num 73 - Abril, 2012

RRVA, i no és el que penseu

Editorial

Avui vull compartir algunes reflexions sobre les RRVA. I no m'estic referint a l'antic Reglament de Vida Apostòlica sinó a les Retallades, la Reforma Laboral, les Vagues i les Armes (RRVA).

PRIMERA R: El Fons Monetari Internacional posa Irlanda com a model de retallades: 20% dels sous dels funcionaris, 10% de prestacions socials i rescat de bancs que fan fallides. Diu que només aquestes mesures permeten fer créixer l'economia (profetitzava que l'economia irlandesa creixeria així un 1%). Doncs bé, el resultat és que, després d'aplicar aquestes retallades, Irlanda va decréixer un 11%. Algú sap d'algun país en que la política de retallades dugui a bon port?

SEGONA R: En Rajoy va declarar al desembre passat que el dèficit es xifrava en 40.000 milions d'€. I com aconseguir aquest diner si no fem retallades? Doncs hi ha una cosa que es diu frau fiscal i que aquí a Espanya es mou entre els 40.000 i 80.000 milions d'€ (quina casualitat, oi?). Que jo sàpiga, un sistema fiscal intenta "treure" als qui més tenen i, amb els diners recaptats, oferirserveis públics que, en principi, beneficiaran a tots i, també, als qui menys tenen. La manera de "treure" diners a la gent per al bé comú és el que s'anomena impostos. Però les grans empreses espanyoles (BBVA, Banco de Santander, Repsol, Endesa, Telefónica, Aigües de BCN, Gas Natural, Unión Fenosa...) només paguen el 10% dels seus beneficis i si els multimilionaris gestionen els seus ingressos mitjançant un SICAV, llavors, només l'1%. Total, fent una comparació, el que tributa una gran fortuna espanyola

Sumari:

pàg
1 - Editorial.
3 - Calendari provincial.
4 - L'economia de la nostra Associació.
5 - Familia, jovenes, comunidad.
7 - Los SSCC, una gran familia en el mundo.
8 - A Calós estem d'enhorabona.
9 - Revisió del centre local.
10 - Una vida viscuda amb Jesús.
11 - Para't, escolta i observa.
12 - Una cita important: la trobada de març.
13 - Terra Santa.
14 - De boca a orella.
15 - Asamblea en la Carpinteria.
16 - Parlem amb ... Joan Josep Moré.
- Esdeveniments familiars.

Pàgina web: www.cooperadors.salesians.info
E-mail de contacte: mercefrancesc@gmail.com

representa només el 20% del que tributa, per posar un exemple, una gran fortuna sueca. I jo em pregunto si la lluita contra el frau fiscal solucionaria, amb escreix, els problema del dèficit... com és que en Rajoy no ho veu això? Com és que se li acut dir que la solució és fer una reforma laboral? Serà que això de facilitar l'acomiadament, de retruc, farà augmentar les noves contractacions i, per tant, sí, sí... crearà ocupació?

VOCAL A: Anem ara a les armes. Espanya es gasta anualment uns 20.000 milions d'€ en despesa militar. Això vol dir uns 55 milions d'€ al dia (no és cap error!). La ONU diu que la raó de ser dels exèrcits és per a tasques humanitàries i per a defensar-se de possibles enemics. A Espanya hi ha uns 130.000 militars però només 2.600 estan en tasques humanitàries. Cal pagar tants soldats per a defensar-nos? Com és possible que la carrera militar desemboqui en feina i sou segur? No hauria d'estar sotmesa (com qualsevol altre carrera o titulació) al mercat laboral? És a dir, si no hi ha feina, hauríem de veure que també hi ha militars a l'atur. Per què els militars són els únics funcionaris que no pateixen retallades al seu sou? I encara més, si un campament militar espanyol a Kosovo atén a 5.000 refugiats i ens costa 42 milions d'€; però un campament de Càrites a Kosovo atén a 2.000 refugiats amb un cost de 1,2 milions d'€... podem dir que la tasca humanitària que fan és competent? Per què en els pressupostos de l'Estat Espanyol els diners invertits en investigació militar superen a la suma dels diners invertits en ciència, sanitat, educació, medi ambient, energies, oceanografies, geografies...? Si construir i mantenir un tanc equival a construir i mantenir 1.000 farmàcies... no podríem deixar de construir, només per aquest any, un dels carros de combat anomenats "Pizarro" i poder pagar a les farmàcies tots els deutes pendents?

CONSONANT V: I per últim, una reflexió sobre la vaga. Certament fer vaga és una de les poques eines que tenim per protestar i manifestar la nostra indignació i malestar. Mentre no en tinguem de millors, l'hauríem d'utilitzar. És una eina significativa, però em sembla que cada cop és menys efectiva (recordem que és una estratègia decimonònica). Al fer vaga, realment estem "fastiguejant" a qui s'ho mereix? Potser hem de començar a pensar en altres estratègies que, a més de significatives, siguin més efectives. A mi se m'acudeixen dues: l'objecció fiscal i el boicot econòmic. Si som capaços de posar-nos d'acord en fer vaga perquè no ens posen d'acord en no pagar la part proporcional d'impostos que correspon a la despesa militar? Això sí que fa mal al govern. L'objecció fiscal és un fet (certament, poca gent ho fa) però si tots els que han fet vaga fessin objecció fiscal llavors sí que l'Administració seria la principal víctima de l'acció. Si estic disposat a perdre el sou d'un dia, perquè no estar disposats a que em sancionin amb una multa per objecció fiscal? Però és que hi ha una diferència: a l'Estat li costaria molts diners la paperassa de sancionar aquesta insubmissió fiscal. En quant al boicot econòmic, perquè no fem públic

quines empreses estan fent un GRAN frau fiscal a l'Estat. Perquè, la veritat, que les coses vagin malament no és culpa només dels polítics; és més, els majors responsables són els directius d'algunes grans empreses. El boicot econòmic és una mesura que actua, selectivament, contra aquestes empreses. I ja se sap que si les vendes disminueixen o si els clients retiren, en efectiu, les nòmines cobrades per aquelles grans entitats bancàries... llavors sí que és una mesura de pressió que ajuda a canviar les coses (i d'això també n'hi ha experiències històriques).

Jaume Bernadet Tort
Coordinador provincial

NOTA: força dades amb les que il·lustro l'article estan tretes del suplement nº178 de CiJ

¡¡Bona Pasqua!!

Calendari provincial

MAIG
12 (dissabte): **Congrés Provincial.**
12 (dissabte): **Jornada Apostolat Seglar.**
18 (divendres): Data límit per presentar les **valoracions dels centres i de les vocalies.**

JUNY
3 (diumenge): **Assemblea provincial de fi de curs.** (Badalona)
09-10 (ds.-dg.): **Consulta Regional Ibèrica**. El Plantío.
11 (dilluns): Data límit per fer **aportacions al tercer butlletí provincial.**
17 (diumenge): **Enviament de voluntaris VOLS.**

AGOST
5-12 (ds-ds): **Peregrinació a Terra Santa** (organitzada des de la Regió Ibèrica)

L'economia de la nostra Associació

En finalitzar l'exercici us vull fer cinc cèntims de la marxa de l'economia de la nostra Associació.
L'any 2011 l'acabem amb un saldo positiu de 3.320,81 €. Aquest saldo és la quantitat necessària per atendre el pagament del Recés de Quaresma i Trobada de formació que com ja sabeu és totalment gratuït.

La política econòmica del Consell Provincial és la de poder assumir amb la nostra aportació anual, totes aquelles despeses que generen les trobades associatives. Assemblees, recessos i trobades de formació son en l'actualitat finançades a càrrec de l'Associació.

Continuem aportant el 20% del nostre pressupost repartit equitativament als projectes de CSJM, VOLS, FCJDBC i algun projecte solidari sol·licitat pels centres, que aquest curs ha estat per l'obra que porta a terme el Centre Juvenil de Sant Boi.

Voldria fer una menció especial d'aquelles persones i centres que col·laboren en el manteniment de les obres que des de "Cooperación Salesiana para los Jóvenes del Mundo" (CSJM), abans CSTM, porten a terme. En un context tan difícil com el que vivim les seves aportacions tenen un valor afegit incalculable.

Els últims ingressos no relacionats en butlletins anteriors son:

- Centre Madre Mazzarello 385 €
- Centre de Meridiana 775 €
- Centre de Sant Boi 450 €
- ATMAS Sant Vicenç dels Horts 200 €

L'aportació de la província de Barcelona a CSJM de l'any 2011 ha estat de 2.879,70 €.
Moltes gràcies a tots.

Una abraçada en Don Bosco.

Salvador Chichierchia
Administrador Provincial

Familia, jóvenes, comunidad

La familia tiene un papel importante para la sociedad y para la iglesia: los hijos en la familia pueden ir descubriendo su vocación al amor y vivir la experiencia del amor de Dios. Todas estas vivencias profundas se transmiten desde la cotidianidad, desde la vida de cada día, desde el testimonio de vida de los padres.

La familia tiene un papel innegable en el primer anuncio del evangelio a los hijos y en la transmisión de la fe.

Destaca de una manera especial, entre las misiones de la familia, la integración de los hijos en la comunidad eclesial.

Para que la familia pueda desarrollar su tarea de integración de los jóvenes en la comunidad, es necesario que esta familia sea miembro activo de la comunidad, que participe, que se comprometa y que la comunidad eclesial sea un referente en la vida familiar.

La integración de la familia en la Iglesia, permite transmitir a los hijos la importancia que tiene la comunidad para la vivencia de la fe y la imposibilidad de vivir el mensaje del evangelio en solitario, aislado de los hermanos en la fe.

La comunidades deben crear espacios para las familias, donde éstas, desde su realidad cotidiana, puedan participar plenamente en la vida comunitaria.

En ocasiones contemplamos comunidades que manifiestan su malestar por la falta de jóvenes. Nos debemos preguntar si esta comunidad es miembro activo de esta integración de los jóvenes y de sus familias, o simplemente espera que los jóvenes se amolden a sus exigencias.

La integración de los jóvenes necesita de la creación de espacios de intercambio, de discernimiento, de crecimiento vocacional, de un trabajo coordinado de Pastoral Juvenil y de Pastoral Familiar.

Los laicos debemos tener una intervención activa en varias líneas de acción:

1 – Promoviendo la integración de las familias en la comunidad eclesial, desde la acogida y posterior seguimiento de las familias, especialmente de aquellas que acuden a la iglesia para solicitar algún sacramento para ellas o sus hijos.

Potenciar la creación de equipos de matrimonios contribuye al crecimiento personal, cristiano y salesiano de los padres, de este modo, de manera indirecta, se realiza una acción importante de colaboración en la educación cristiana de sus hijos.

2 – Asegurando la coordinación entre las acciones pastorales que intervienen en el entorno del joven: familiar, juvenil, vocacional, …

Cada día es más necesario el trabajo en red, que responda a las complejas realidades de los jóvenes.

3 – Potenciando la creación de espacios para la incorporación de los jóvenes a la comunidad. Si la acogida siempre debe ser un hecho activo, en el caso de los jóvenes esto es absolutamente crucial.

La comunidad debe acoger activamente a los jóvenes, manifestarles su aprecio, su apoyo, su proximidad, su capacidad para acompañarlos en los momentos que les han tocado vivir.

Siempre atentos a la realidad actual, y olvidando los tiempos en los que los jóvenes eran de otra manera.

- Una liturgia renovada, cercana a las sensibilidades de los jóvenes, que conecte con sus vivencias personales y les proyecte hacia el encuentro con el Padre,

- Catequesis y grupos de fe que ayuden al descubrimiento de las verdades fundamentales de la fe, y como en la liturgia, conectando con las sensibilidades y las vivencias juveniles.

  Los maestros definimos como "aprendizajes significativos" a aquellos que enlazan con las vivencias de los chicos, los maestros, también, sabemos que sólo desde los "aprendizajes significativos" podemos construir e introducir cambios en nuestros alumnos.

  En la transmisión de la fe y de sus verdades, pasa algo similar: es necesario partir de la realidad del joven y de sus vivencias previas.

- Entornos atrayentes donde se compaginen lo lúdico, con lo formativo y la evangelización, donde los jóvenes vean recogidas y valoradas sus aspiraciones, donde puedan vivir con vitalidad y alegría sus experiencias, sus encuentros, sus ganas de fiesta y su alegría.

Ciertamente las familias agradecen mucho que la comunidad les facilite estos espacios, puesto que integrar a sus hijos en una comunidad en estas condiciones, entonces es fácil y natural.

Chema y Anabel

Salesianos Cooperadores, Grupo Meridiana.

Parroquia Sant Joan Bosco

Los SSCC, una gran familia en el mundo

Dios nos creó para la comunidad, para el amor. Vivir en comunidad es tener la oportunidad constante de amar[2], una muestra de ello es la comunidad de Salesianos Cooperadores en la Parroquia de San Juan Bosco en Barcelona.

Una comunidad que tuvo una acogida amorosa para esta extranjera. Soy una mujer mexicana, Salesiana Cooperadora, vine a Barcelona a estudiar y me encontré, por obra de Dios, a mi familia en Cristo y Don Bosco.

El término familia es habitual en la tradición salesiana[3]. Lo que nos permite vivir un espíritu común donde quiera que nos encontremos y experimentar además el tener "un solo corazón y una sola alma", como lo viví con mis hermanos Salesianos cooperadores de Barcelona; compartiendo valores como la solidaridad, la amabilidad, la unidad, la corrección fraterna, el velar y orar unos por otros, fruto de la presencia del Dios del Amor en nuestras vidas.

Hoy puedo dar testimonio de haber vivido el espíritu de familia. Sin previo conocimiento de nuestras personas y vidas, se dio una calidez afectiva y se reavivaron los valores cristianos. Bastaba sabernos Salesianos Cooperadores.

Convocados todos por el Señor, formamos Iglesia, somos el cuerpo, y como dice San Pablo, Cristo es la cabeza[4]. Unidos por Él nos encontramos para ayudarnos a amar más a Dios y seguir dando testimonio.

Continuemos pues, compartiendo la misión de la familia salesiana, no importa el lugar, el continente, ni la raza, nuestro distintivo salesiano por excelencia es el "da mihi animas, coetera tolle"[5]. Sigamos trabajando por el Reino de Dios en la Tierra, y por tantos y tantos jóvenes que tienen sed de Él.

Hoy veo en cada unos de los Cooperadores de mi comunidad catalana a un hermano, a una hermana entrañable. En cada persona he visto cualidades y talentos al servicio de los demás, han sido un gran ejemplo y testimonio de una auténtica comunidad salesiana. Somos familia aquí y allá. Por los siglos de los siglos…

Gràcies per la seva acollida i fraterinitat.

Lorena Valenzuela, Zacatecas, México
Adoptada en el grupo de SSCC de la Parroquia Sant Joan Bosco

[2] Comunidad Cristiana Comprometida. Colección Escuela Salesiana de Formación Laical. México, 2005
[3] Carta de la Misión de la Familia Salesiana, México, 2001
[4] YOUCAT. Catecismo joven de la Iglesia Católica. Madrid 2011.
[5] Carta para la comunión de la Familia Salesiana de San Juan Bosco. Roma 1995.

A Calós estem d'enhorabona

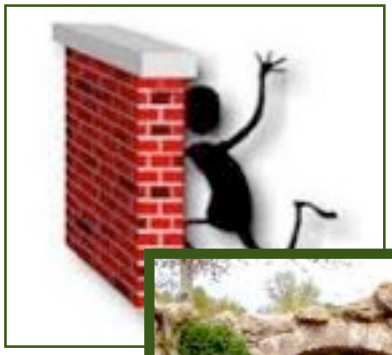

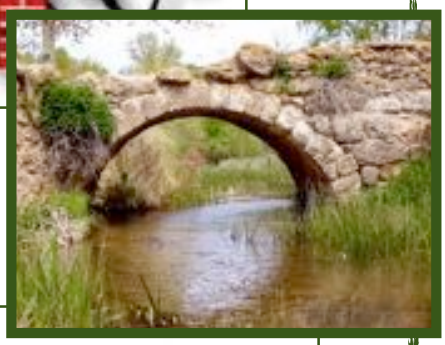

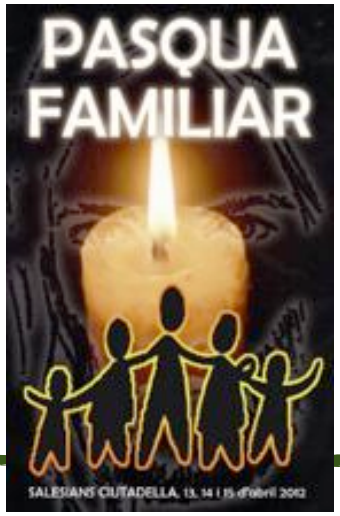

A Calós els salesians cooperadors estem d'enhorabona, el grup funciona molt bé i a més a més se'ns ha incorporat en Xavier Piqué al que acollim amb molta alegria i esperem que es trobi a gust amb nosaltres.

El grup d'aspirants es va consolidant poc a poc i sorgeixen noves iniciatives d'apropament a la vocació de salesià cooperador. De la mà d'en Narcís Frigola tres persones (Ángela, Rosa i Memo) comencen un camí de coneixement i aprofundiment participant ja **de la trobada realitzada en el mes de desembre** amb el grup d'aspirants i acompanyats per tots nosaltres. Allí vam compartir **experiències i reflexions sobre el tema de ponts o barreres, tot preparant-nos al Nadal**.

Enguany tornem a organitzar la Pasqua Familiar (dies 13, 14 i 15 d'abril) amb noves propostes, **nous participants i amb el lema "Viu el que creus". Amb la preparació ja agafa forma el programa d'activitats que s'ha elaborat**, com el joc de nit, més temps per xerrar **i** conèixer-nos **millor.** La participació es preveu igual o millor que la de l'any passat i amb moltes ganes i il·lusió.

Tot i que teníem pensat renovar les promeses del Centre aviat, els diferents compromisos com a Centre **i les activitats de la comunitat salesiana de Ciutadella** han fet que ho haguem de posposar fins al setembre-octubre, si Déu vol.

SSCC Ciutadella

Revisió del projecte local

Com cada any al febrer els membres del centre de Sant Boi ens reunim per revisar el projecte local del curs i tractar altres temes que convinguin.

El darrer 18 de febrer així ho vam fer. Prèviament a la reunió el Consell Local ens va fer arribar un qüestionari per tal de fer més àgil la revisió del projecte, que aquest any havia estat elaborat en la sortida d'inici de curs a Castellnou.

Van ser gairebé 3 hores de feina compartint les reflexions personals sobre temes com:

- el coneixement dels apostolats dels membres del centre i de com ho viuen i ens ho transmeten a la resta
- la valoració sobre trobades que hem tingut per tal de conviure i compartir impressions amb persones d'altres àmbits de l'Obra de Sant Boi; amb l'equip d'educadors del Centre Obert, amb la Comunitat de salesians i amb els joves de la parròquia.
- la importància de l'eucaristia setmanal; tema que posteriorment hem tractat en una sessió de grup
- les sessions que hem fet de preparació de la renovació de la Promesa

L'administradora ens va posar al dia de l'estat económic del centre.

Vam recordar i completar el calendari fins a final de curs, remarcant el recés de quaresma i la trobada de formació provincial, així com les dates en les que ens reunirem com a centre per preparar la renovació de les nostres Promeses, que tindrà lloc el proper 26 de maig. Des d'aquí aprofitem per convidar-vos a aquesta celebració.

Emma Torres
Centre de SS.CC de Sant Boi

Una vida viscuda amb Jesús

Encara que sigui en unes breus paraules volem compartir una experiència del nostre grup. Com bé sabeu, som un dels grups que té la mitjana d'edat més alta. Això no fa pas empobrir el grup. Potser les nostres reflexions no són tant "elaborades" com abans, però l'experiència en el camí que fa molts anys vàrem iniciar és molt i molt rica i aquesta riquesa s'amplia encara més en compartir-la. Sabem el que són els grans salts i els petits passos, el que és trencar barreres i el que és parar i esperar que "Déu hi faci més que nosaltres". El que és esforçar-se per donar generosament i el que és obrir-se a rebre-ho tot dels altres,... és la saviesa de la vida viscuda pas a pas amb Jesús i amb D. Bosco i M Mazzarello com a models i guies.

Darrerament algunes persones del grup ja no podem sortir de casa i venir al lloc de reunió, però això fa que la unió entre nosaltres sigui encara més forta.

Ens tenim presents els uns als altres, mirem de fer-nos arribar les comunicacions i, el que és més important, sabem que des de Sarrià, Castellbisbal o Sant Andreu ens arriba la força de la seva acceptació del límit amb l'alegria i la serenitat que ens ha de caracteritzar a tots.

Gràcies a tots continuem essent el grup de SSCC que segueix Jesús, té present els joves sabent que el protagonista és Ell i en aquest moment i sempre ens necessita tal com som i estem.

Junts, endavant!!!

Grup Maria Mazzarello
Sarrià

Para't, escolta i observa

Es diu que les persones, de vegades, no ens adonem de la importància de les coses fins que les perdem, i sinó pregunteu a algú que recentment, per culpa d'alguna malaltia, hagi perdut la salut. Però en l'experiència que ara em toca explicar, passa justament el contrari. Ja des de principi de curs, en el centre i en el grup de cooperadors, s'ha creat consciència de la importància dels moments d'aturada i de reflexió en la vida del salesià cooperador. Suposo que amb això també ha contribuït tot el procés de revisió de l'estat de l'Associació que centra la nostra atenció durant aquest curs. Així doncs, en el meu projecte personal estava marcat com a prioritari la participació en uns exercicis espirituals. I arribat el diumenge 12 de febrer em disposava a participar en l'anomenada "versió reduïda" dels exercicis espirituals organitzats per l'Associació. Qui hauria dit que aquella versió seria l'única i l'original, després que els exercicis espirituals de Poblet s'havien hagut de suspendre per inclemències del temps!

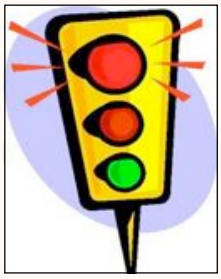

Només arribar al lloc dels exercicis vam copsar les primeres sensacions que servien com a targeta de presentació del que allà anàvem a compartir: la sensació de trobar-nos en una illa de tranquil·litat (el col·legi de la Mare de Déu de la Soledat) enmig de la gran ciutat; i el fet d'experimentar el valor de l'acollida, quan la conductora dels exercicis (Asun Mató) es preocupava per un bon "aterrament" en els exercicis de tots els participants.

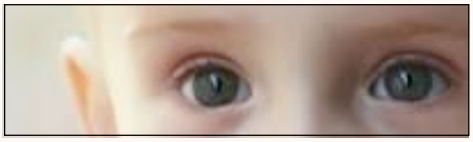

Una pregària d'inici ens posava a tots en sintonia, presentant-nos a un "Déu que li agrada sorprendre"... Déu és qui pren la iniciativa i ens parla a cada moment a través de persones, experiències, esdeveniments,..., però per ser capaços d'escoltar-lo i conèixer els plans que ens té preparats, necessitem disposar-nos segons el que proposava el tema de reflexió dels exercicis: "Para't, escolta i observa". A través del silenci i la reflexió, se'ns convidava a aprendre a viure en actitud contínua d'ESCOLTAR-OBSERVAR, com va fer Jesús al llarg de tota la seva vida: atent al Pare i atent a les persones del seu entorn.

En un segon moment l'Asun ens dedicava unes senzilles però profundes reflexions que ens convidaven a reaccionar davant allò que havíem escoltat i observat des del nostre interior. Era el moment d'admirar-nos i donar gràcies per totes les meravelles i sorpreses que havíem descobert que hi ha a la nostra vida i al nostre entorn. Era el moment de respondre, des de l'escolta i l'admiració, amb la nostra vida i preguntar-nos "qui he de SER?"...

Al final del matí, uns moments interessants per compartir les nostres reflexions en el grup i sentir-nos així una mica més a prop dels nostres germans cooperadors, salesians i salesianes, fent palpable el que significa estar units en una mateixa vocació.

Ja tots junts en la taula del dinar, aprofitàvem per explicar-nos les inquietuds quotidianes i els records (com es nota que ens anem fent grans!).

A la tarda, quina millor forma de portar a bon port les nostres reflexions i petites "conversions" que al voltant de la Taula per celebrar l'Eucaristia! A més, la vam poder compartir amb les germanes de la comunitat que van voler afegir-se al final de la jornada amb aquesta celebració.

I així arribava el final d'aquesta jornada tan "esperada", programada des de principi de curs, sentint que realment havia valgut la pena dedicar aquestes hores a trobar-me amb mi mateix i amb Jesús. Són aquestes experiències que t'enriqueixen i t'omplen tant, donant sentit al teu dia a dia, que només pots donar la importància que realment tenen si les has viscut. Així que si portes bastant de temps sense fer uns exercicis espirituals i no els trobes a faltar... és símptoma de que els necessites!

Rafa R.

Una cita important: la trobada de març

Els passats dies 17 i 18 de marc, els cooperadors de la nostra Província teníem una cita important (que en el nostre cas és ineludible) per enfortir el nostre esperit i ampliar el nostre horitzó com a persones i salesians cooperadors. Ens estem referint al Recés de Quaresma i la Trobada de formació, que aquest any es presentava sota un títol suggerent "A la recerca dels principis", que encaixava perfectament amb el contingut de les dues sessions.

Així doncs, amb l`ánim predisposat I impacients per començar la jornada, ens varem reunir a la casa d'espiritualitat SAFA a Rubí amb la resta de germans i germanes cooperadors participants a la trobada.

Després de l'assignació d'habitacions, va començar el recés dirigit pel nostre coordinador provincial, Jaume Bernadet, amb el tema "L'eix de la vida" que d'una manera interessant va exposar el resum del tema. Els esdeveniments fonamentals de la nostra vida sembla que els moguin diferents motors, però hem de buscar dins nostre el que realment dóna sentit a la nostra vida i ens ajuda a interpretar-lo, dit d'una altra manera, l'eix que fa girar a aquets motors.

El desenvolupament de la sessió va ser dinàmica i alhora profunda, tal com ens té acostumats en Jaume.

En la vetllada de la nit havia programada la pel.licula "In time", bona pedra de toc per al tema del dia següent relacionat amb la biogenètica i els reptes ètics que planteja.

La presentació del tema va estar a càrrec de Ramón Nogués (escolapi), que d'una manera planera i amena va exposar la biogenètica com la tecnologia del control i transferència de l'ADN d'un organisme a un altre, la qual cosa possibilita la creació de

noves especies i la correcció de defectes genètics. També ens va advertir dels riscos que poden derivar-se d'aquestes tècniques i conseqüenment el greus problemes ètics subsegüents.

Segons el nostre parer, les comparacions són odioses, atès que els temes de cada trobada són diferents, ni millors ni pitjors, però tant en l'espiritual com en el personal, són sempre enriquidors, encara que aquest any ha estat una de les que no ens deixa indiferents.

Naturalment no podem oblidar el "plus" que representa la convivència mútua amb els altres germans, en tots els moments de la trobada.

Maria Lluïsa i Antonio, SS.CC

Centre de Maria Mazzarel.lo

Peregrinació a Terra Santa

Article d'opinió

Què bonica és la il·lusió i què meravellós és quan tens uns companys que et saben il·lusionar, això és el que va passar en el grup de M. Mazzarello de Sarrià (Barcelona).

Els novells vam tenir la gran sort que els veterans, en aquest cas, doncs ells ja havien estat a "Terra Santa" ens van parlar de coses tan precioses que ens van posar amb moltes ganes de viatjar i poder visitar llocs tan desitjats per les persones creients i també, en aquest cas, la il·lusió va ser tan gran que va servir perquè ells també hi tornessin.

Amb els nostres propis ulls vam poder comprovar que no havien exagerat el més mínim, doncs quan vam poder trepitjar la mateixa terra que va caminar El Nostre Senyor Jesús, sentim una emoció tan gran que encara la notem en el moment d'escriure aquestes línees.

Des d'aquí ens agradaria saber transmetre el que portem dins de cada un de nosaltres i que pogués servir perquè els que aquest estiu aneu a visitar aquest lloc tan meravellós, tornéssiu com nosaltres amb moltes ganes d'anar-hi una altra vegada.

Mariona, Armand, Mateo i Alfons

del GRUP M. MAZZARELLO

De boca a orella

En aquest espai podem compartir aquells materials, pel.lícules, webs, cançons, llibres, imatges, notícies, ... que ens han agradat i creiem que poden ser interesants pels altres. Podeu enviar les vostres resenyes a mercefrancesc@gmail.com

* Els articles i les propostes publicades en aquestes seccions, són opinions personals i poden no reflectir l'opinió de l'Associació de SSCC.

Llibres:

L'Espiritualitat de les famílies religioses

Col.lecció Emaús 96, BarcelonaCentre de Pastoral Litúrgica, 2011.

Vint-i-una famÍies religioses ens expliquen la seva espiritualitat. És a dir, ens expliquen quina és la crida de l'Esperit que, des dels seus fundadors i fundadores, han anat mirant de viure al llarg de la seva història i continuant mirant de viure ara, amb fidelitat a aquesta crida des de la realitat actual de l'Església i del món. Les Congregacions i Ordes religiosos són, certament molts més dels que en aquest llibre s'han recollit, Ara bé, es presenten els de més rellevància històrica. En qualsevol cas, el que s'ofereix és com un tast, una mostra. Però un tast i una mostra plens de solidesa, atractiu, d'invitació a l'aproximació més profunda i rica. El llibre serà una bona manera d'ascostar-se i conèixer més a fons aquest estil de ser cristià que tants fruits ha donat i és cridat a continuar donant al servei de l'Evangeli, del poble cristià, i dels homes i dones del nostre temps. Un document formatiu d'extraordinari valor per l'amplitud de perspectives que presenta per aquells que vivim l'espiriitualitat salesiana. Tot un enriquiment!

La família: el treball i la festa. Temes de reflexió. Catequesis preparatòries per a la VII Trobada Mundial de les Famílies (del 30 de maig al 3 de juny de 2012).

Arquebisbat de Barcelona-Delegació Diocesana de Pastoral Familiar-Delegació Diocesana de Catequesi, 2012.

Es tracta d'un llibre amb les catequesis que s'ofereixen a totes les comunitats cristianes però, en especial, a les famílies, equips de matrimonis i moviments familiars. Cada catequesi s'estructura en: Cant i salutació inicial; Invocació a l'Esperit; Lectura de la Paraula de Déu; Catequesi bíblica; Escoltar el Magisteri; Preguntes per a la parella i per al grup; Compromís per a la vida familiar i social, etc. D'aquest document cal valorar molt les possibilitats d'adaptació a situacions diverses i els tres grans eixos desplegats en deu catequesis: La família que engendra, viu i anima; El trebal, recurs i desafiament per la família; La festa, temps per a la famílis, el Senyor i la comunitat. La proposta és rica i suggerent.

Andreu

“Els contes de l’Àngel”: Asamblea en la carpintería

Cuentan que en la carpintería hubo una vez una extraña asamblea. Fue una reunión de herramientas para arreglar sus diferencias.

El martillo ejerció la presidencia, pero la asamblea le notificó que tenía que renunciar. ¿La causa? ¡Hacía demasiado ruido! Y, además, se pasaba el tiempo golpeando.

El martillo aceptó su culpa, pero pidió que también fuera expulsado el tornillo; dijo que había que darle muchas vueltas para que sirviera de algo.

Ante el ataque, el tornillo aceptó también, pero a su vez pidió la expulsión de la lija. Hizo ver que era muy áspera en su trato y siempre tenía fricciones con los demás.

Y la lija estuvo de acuerdo, a condición de que fuera expulsado el metro que siempre se la pasaba midiendo a los demás según su medida, como si fuera el único perfecto.

En eso entró el carpintero, se puso el delantal e inició su trabajo.

Utilizó el martillo, la lija, el metro y el tornillo. Finalmente, la tosca madera inicial se convirtió en un fino mueble.

Cuando la carpintería quedó nuevamente sola, la asamblea reanudó la deliberación. Fue entonces cuando tomó la palabra el serrucho, y dijo:- "Señores, ha quedado demostrado que tenemos defectos, pero el carpintero trabaja con nuestras cualidades. Eso es lo que nos hace valiosos. Así que no pensemos ya en nuestros puntos malos y concentrémonos en la utilidad de nuestros puntos buenos".

La asamblea encontró entonces que el martillo era fuerte, el tornillo unía y daba fuerza, la lija era especial para afinar y limar asperezas y observaron que el metro era preciso y exacto. Se sintieron entonces un equipo capaz de producir muebles de calidad. Se sintieron orgullosos de sus fortalezas y de trabajar juntos.

Angel Asurmendi

SDB Sarrià

Fa uns quants mesos que la Mercè em va demanar que fes una petit escrit sobre com veig l'Associació dels Salesians Cooperadors. Bé, he de confessar que en un primer moment vaig pensar, uff, una feina més, i li vaig donar llargues a l'assumpte. Però ella, amb insistència, ha realitzat una tasca constant i sistemàtica per tal d'aconseguir el que volia, aquestes lletres.

Penso que aquesta també és una de les virtuts dels Cooperadors, el fet de tenir clar el que es vol i anar fent, e insistint, per tal d'assolir allò que us proposeu. Crec que això no ho feu per aconseguir reconeixements o premis a nivell institucional, sinó per amor als joves, i per fidelitat a la tasca encomanada per Jesús a tot creient, estar al costat dels qui més ho necessiten.

Recordo amb orgull i una certa enyorança les estones passades en trobades i reunions. Per cert encara no us he dit qui soc, sóc en Joanjo Moré salesià gràcies a aquells que em vareu ensenyar a aprofundir la meva fe, a donar resposta a la crida que Déu em feia, a estimar als joves sota el carisma de don Bosco i Maria Mazzarello.

Per tant també veig que l'Associació de Salesians Cooperadors sap comunicar, perquè ho viu, aquesta opció d'entrega organitzada i coherent, i us preocupeu per donar respostes a aquelles necessitats que detecteu.

També us preocupeu per la formació, alguns grups m'han cridat per fer xerrades, o recessos, i quan ens retrobem veig que malgrat el pas del temps seguiu amb la mateixa il·lusió i empenta. Això sí, una mica més grans, més madurs, més enfeinats.

Tot i que tots sabem que el temps passa i cal cercar noves forces per tal que tot el que es fa no es perdi, que els temps són difícils, que costa engrescar a les noves generacions a prendre compromisos, no us veig angoixats i això és important. Cal seguir vivint amb autenticitat allò que proclameu amb públic quan feu la promesa: «Dóna'm, Pare, la força del teu Esperit, perquè sàpiga ser fidel a aquest propòsit de vida», és a dir, una opció total i preferent d'estar al servei dels joves i de les classes populars, sentint-vos membres de l'Església i donant testimoni com a membres de la Família Salesiana, de la vigència de l'esperit salesià en el món d'avui.

Un compromís i un repte que tots hem d'afrontar junts per fer present, en el món, l'experiència d'aquest Déu que es preocupa i està disposat a sortir a l'encontre d'aquell que el cerca i el vol trobar.

Joan Josep Moré.

SDB

. . . . . .

Esdeveniments familiars

Des de la publicació de l'últim butlletí s'han donat els següents esdeveniments:

★ - Ha sigut pare, el Carlos Cirac, SSCC del centre d'Osca (12 març)

★ - Ens ha deixat per anar a la casa del Pare:
- La mare de la Magdalena Rivarés, SSCC del centre d'Osca. (març)

- El Saturnino Garcia, SSCC del centre de Sant Antoni (15 març)

Preguem per ells.